

דף כה

'חרציה' – חלציו, מתניו. הוא חלק הגוף שבין סוף הצלעות לירכים.

זוהא קרא קאמר? – מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא הוא. ועתה נדחית הראיה דלעיל מדרשת רבי יהושע שהוא הדין בצלול, דקרא אסמכתא בעלמא. ואף על פי שאמרו 'שמע מינה', מצינו כעין זה שבהמשך נדחית הראיה (עתוס' ע"ו סח סע"א; ריטב"א כאן [וגרס בגמ' 'תיובתא' במקום 'שמע מינה']).

ישמואל אמר: אחד זה ואחד זה חוששת. אף על פי שיחיד ורבים הלכה כרבים, אפשר שחשש שמואל אפילו בצלול משום שאין אנו בקיאים בין עכור לצלול (לקוטי הלכות).
ע"ע ביוסף דעת בכורות נה: ציוני מקומות ששמואל החמיר בהם למעשה יותר מעיקר הדין, מפני החשש או חוסר בקיאות. וכן בע"ב הורה שמואל לרב יהודה שלא לעשות מעשה עד שישעיר מפני שאין הכל בקיאים.

ז'גווייתו כעדשה. רש"י ותוס' מפרשים 'גויה': אבר הזכרות, ומהרמב"ם משמע שמפרש על כלל גופו. בתוס' יום טוב (נגעים ו, ז), כתב להוכיח שהאבר נקרא 'דאש הגויה' ולא גויה. ובערוך לנר יישוב פרש"י שרק העטרה נקראת ראש הגויה, אבל האבר כולו קרוי גויה, וכן הביא מהירושלמי כאן, ואף אבר הנקבה קרוי שם גויתה. ופירש מפני שהגוף הנקרא גויה נוצר מאותו אבר. וע"ע זוהר ח"ג רמב וח"א קעו שגוף וברית מתחשבים כאחד, ושמא על כן נקראים שניהם באותו שם. וע"ע של"ה; מי השלוח תצוה; פרי צדיק פורים א; איש וביתו עמ' שצ.

(ע"ב) '...והתניא משום רבותינו העידו סנדל צריך צורת פנים? אמר רב ביבי בר אביי אמר רבי יוחנן: מעדותו של רבי נחוניא נשנית משנה זו' – ודעה יחידאית היא ולעולם אין צריך צורת פנים. ואם תאמר הלא רבי יוחנן עצמו אמר לעיל (כד.) פניו טוחות – טהורה. ויש לומר סנדל שונה שמתחילת ברייתו ולד היה וראוי לבריית נשמה אלא שבא ולד שני וסטר פניו ומחק צורתו (עפ"י רשב"א וריטב"א).

'אשה מזרעת תחילה – יולדת זכר. איש מזריע תחלה – יולדת נקבה.' הסברים שונים ניתנו בדברי ע' רבנו בחיי ופירוש הרמב"ן ר"פ תוריע, דעת זקנים מבעלי התוס', דרשות ר"י אבן שועיב, ושאר מפרשים שם; אגרת הקדש לרמב"ן פרק ב; שו"ת הריב"ש תמו; ספר הברית ח"א יז, ב; עשרה מאמרות 'אם כל חי' א, יג; ראשית חכמה שער הקדושה טז, ס-סב; צדקת הצדיק סג קמד; ספר קדושה לר"ש הומינר, ח. ראה בכ"ז בתוספת הערות ובאורים, ב'יוסף דעת' מהדו"ק להלן לא ובנספחים שבסוף חוברת צב – לידידי ורעי הגר"י בן דוד שליט"א.
עוד על דרך הדרוש והרמז, בעבודת ה' – ע' בן פורת יוסף דרוש לש"ת תקכא, מובא בבעש"ט עה"ת ר"פ תוריע; תולדות יעקב יוסף שם ובפר' וראא על מאמר הגותן מטתו בין צפון לדרום; נועם אלימלך סו"פ מצורע.

דף כו

'אמר רבי ירמיה: שאם תלד ולד בהיותה עובדת כוכבים וסנדל לאחר שנתגיירה... שיצאו דרך מרגלותיהם דולד קדים ונפיק...' מבואר שיש אפשרות שתתגייר תוך כדי הלידה, לאחר יציאת הולד וקודם יציאת הסנדל הגם שכרוכים הם זה בזה (וכ"כ הריטב"א, כגון שהיתה עומדת בנהר לטבול ויצא הראשון קודם